

МИА ЛЕКОМТ

**ИЗ ЗБИРКЕ „LETTERE DA DOVE”
(„ПИСМА ОТКУДА”)**

БРАЋА

Долазе сви овдје
окупљају се на плочнику
надиру на улаз
Скачу на циглану ограду
веру се по решеткама
продиру чак и у башту
допиру до крова, терасâ
закрчују прозоре

Долазе свакодневно
Сваки дан сваке нове године
не желе се ушуњати
сигурно не кане остати
Враћају се само
сат за сатом
дрмају из темеља
заклањају поглед
сваки па и најмањи шум

Кућа је оно што понекад остане
трагови опсаде
храна одјећа хартије
кад се одједном
непредвидљиво
унаоколо испразни
и престану се за тренутак враћати

НА ИНТЕРФОНУ

У овој кући живјело вас је сијасет
бијаше то једноставна, пуна кућа
било је у њој живих и умрлих
све заједно више но
што би се дало избројати
Била је то очигледно породица
Све вас познавати
знати куд сте се склонили
није толико важно
ти на примјер
напољу си одмах остарила
неодлучна између п и з
зовеш чекање на улазу
последњи поглед једног пса

TEATIME

Сви сте позвани
на чај у пет у моје спремиште
међу кутијама с књигама вешом
намјештајем лампама одјећом ципелама
сликама колекцијом шешира
три кишобрана косачицом сломљеним ћупом
Моћи ћете сјести било гдје
Не сјећам се столице гдје сам затворила
слободни да кажете оно што хоћете
мирис је увијек тмо угашено вријеме
са шољама замотаним у пакпапир
кажипрста и палца спојених
пијуцкаћете даноноћно празних руку
као ономад ко дјеца што смо знали
с крхким седефастим напрсцима

ВАНРЕДНО ОДРЖАВАЊЕ

Данас се опет нешто сломило
Детаљи од темеља
до крова у грађи
комад за комадом
све дужи списак из прошлости
ка потпуном разарању
Кућа у којој се налазимо
наставља празнину
космичким варијацијама
Скорих дана
чишћење више неће бити мој задатак
бог да ми прости
најзад ћу допустити крхотинама да почину

ОВЧАРНИК

Куцнуо је час да се припреми за твој долазак
на вратима си на вратима
да се определијели за један простор
са нас двоје посвуд
Започињем писање трзајем
једним јединим насилним гестом
подрхтавају прве ријечи
које ћемо расподијелити у одсуству
заједничке дјеце једно писмо
Час једног јединог овдје
што много тога значи
двома краткодлаким сисарима
крајолик наш је суновраћен
ишчекивање нијемо у сијену

ДОРУЧАК С ПОГЛЕДОМ

За Г. (А.) С.

Да ли ти носиш наочаре
јутрос ме избебуха пита
и одједном не знам одговор
Ако да
Ког су облика од ког материјала које боје
Ако не
што то важно иза преостаје
Морала бих натакнути своје наочаре
и помоћу фотографије отклонити дилему
Да ли ја носим наочаре
пита се полако
Ако да
онда не знам гдје сам их оставила
ако не
који је прави разлог тражењу
Овдје около је кухиња из дјетињства
маслац на препеченом хљебу
пола кафе у бакиној шољици
час у жаришту час изван њега
уз титрање неонке која нас све наткрива

Превела с италијанског
Марија Берџам